

klasser, hvoraf den 1ste oppebærer fuld ($\frac{1}{6}$) Delingspart af Lodseriets Nettofortjeneste, den 2den $\frac{5}{6}$ Part og den 3die $\frac{4}{6}$ Part.

Ved Sundlodserierne fastsætter Ministeren Fordelingen i Lønningsklasserne.

5te Kapitel.

Om Sømærker.

§ 43.

Hvor Farvandets Beskaffenhed gør det nødvendigt, skal der udlægges eller udsættes Sømærker, bestaaende af Tønder, Vagere eller Prikker. For saa vidt dette ikke besørages ved Vagervæsenet, skulle Lodserne besørge det i deres Distrikter.

§ 44.

Den Del af Indsejlingsfarvandene, der tjener Havnen eller Ladepladsen som Red, Ankerplads eller Indsejlingskanal, hvis Rensning hidtil har paahvilet Stedets Havnevæsen, bliver at afmærke ved den paagældende Havnebestyrelses Foranstaltning og paa Havnekassens Bekostning. Der tilkommer Ministeren for offentlige Arbejder samme Myndighed i disse Forhold som med Hensyn til Havnens øvrige Anliggender. I de øvrige Farvande foranstalter den Minister, under hvem Lodsvæsenets Bestyrelse hører, paa Statskassens Bekostning enten igennem Vagervæsenet eller gennem de nærmest liggende Lodsstationer Afmærkningen og Tilsynet med samme. Grænsen for disse Farvande bestemmer sidstnævnte Minister.

Lodserierne ere pligtige til at besørge Anskaffelsen, Anbringelsen og Vedligeholdelsen af Mærkerne for den Betaling, Ministeren i Henhold til de givne Bevillinger fastsætter. Der bliver ved Bestemmelsen af denne Betaling ikke blot at tage Hensyn til, hvilke Bekostninger Mærkernes Anskaffelse og Vedligeholdelse paaføre Lodserierne, men ogsaa til det med Mærkernes Anbringelse og Tilsynet med Mærkerne forbundne Arbejde.

§ 45.

Lodserne skulle føre nøje Tilsyn med de i Farvandet udeliggende Mærker, og hvis noget af de dem underlagte Mærker skulde løsrive sig eller forgaa, skulle de snarest og saa vidt mulig afhjælpe Mangelen.

Hvis nogen løsriver, tilintetgør eller beskadiger Sømærker, uden at hans Forhold falder ind under den almindelige Straffelov, skal han, naar han straks underretter Lodsoldermanden, Lodsformanden eller i Mangel af disse den vedkommende Lods derom, kun erstatte Skaden, men undlader han Anmeldelsen, skal han, selv om han kun har forvoldt Skaden, af Uforsigtighed eller i Nødstilfælde, ikke blot erstatte Skaden, men derhos erlægge en Bøde lig Skadens firedobbelte Beløb.

6te Kapitel.

Om Lodsernes Pensionering og om Jollekassen.

§ 46.

Naar en Lods, der oppebærer $\frac{1}{2}$ Part af den fælles Lodsfortjeneste i Henhold til § 42 eller Alderstillæg i Henhold til Lov om Lønninger m. v. ved Lodsvæsenet § 4, sidste Stykke, afskediges paa Grund af Alderdom eller Svagelighed eller anden ham utilregnelig Aarsag, beholder han som Pension, saa længe han lever, henholdsvis den ene $\frac{1}{3}$ af den ham tillagte $\frac{1}{2}$ Part af den fælles Fortjeneste, eller Alderstillægget, som derfor saa længe ikke tilfalder den Lods, der ellers skulde have den højere Part eller Alderstillægget. Lodser, som efter Lov om Lønninger m. v. ved Lodsvæsenet § 4, andet Stykke, sidste Punktum, oppebære Lønningstillæg, medtage, naar de af nogen af de forannævnte Grunde afgaa fra Tjenesten, dette Tillæg, suppleret af Statskassen til 200 Kr., som Pension. Lodser ved Frederikshavns og Hirsholmens Lodserier, som afskediges af nogen af de foranførte Grunde, erholde af Statskassen som Pension et Beløb, svarende til Halvdelen af det Alderstillæg, de have oppebaaret i Gennemsnit i de sidste 3 Aar.